

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1584/2025
04.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Оленик, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод“ Бор, чији је пуномоћник Драган Бајиновић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2299/2024 од 13.02.2025. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2299/2024 од 13.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2299/2024 од 13.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Бору П1 2/24 од 16.04.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 17.01.2022. године и да тужилу врати на радно место ...; да се обавезе тужени да тужилу на име накнаде штете због неисплаћених месечних зарада за фебруар и март 2022. године исплати по 33.524,00 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате и да на ове износе уплати доприносе за обавезно социјално осигурање; тужилу обавезана да туженом накнади парничне трошкове од 229.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилу је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 2, 10, 11. и 12. ЗПП и члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред

другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредби члана 441. и члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити повреде које су по члану 407. тачке 1. – 3. ЗПП предвиђене као ревизијски разлог. Другостепени суд, са ослонцем на садржину списка, утврђује да тужиља до закључења расправе није истицала да припада националној мањини, нити поднела предлог да се користи језиком националне мањине у смислу члана 95. ЗПП, па није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 472. став 2. тачка 8. ЗПП на коју је ревизијом указано. Битне повреде предвиђене чланом 374. став 2. тачке 1. и 12. ЗПП, на које тужиља описно указује нису предвиђене као ревизијски разлог. Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду, па се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања правноснажна пресуда не може побијати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била запослена код туженог на радном месту ... . Спорним решењем од 17.01.2022. године тужени је, на основу одредби члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 6. тачке 14. и 21. Правилника туженог о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код туженог тужиљи отказао уговор о раду због повреде радне дисциплине. По овом решењу тужиља је 23.11.2021. године у ходнику управне зграде туженог, приликом мимоилажења са запосленим ББ, пословођом ..., изазвала физички – телесни контакт, потом се претварала да је ударена и спустила се на под вичући да је ударена у стомак, мада се то није догодило, услед чега је запосленима ББ и очевицу ВВ позлило, док су се остали запослени узнемирили, на који начин је својом кривицом проузроковала повреду радне дисциплине предвиђену чланом 6. тачке 14. и 21. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код послодавца ЈКП „Водовод“ Бор од 24.06.2015. и 25.02.2016. године. По овим одредбама, повреду радне дисциплине представља недолучно понашање према овлашћеном лицу послодавца, другим запосленима и трећим лицима (свађа, псовке, непристојно обраћање, клевета, увреда), као и сваки други вид неучтивне комуникације, наношење материјалне штете намерно или из крајње непажње, на основу ког понашања се не може наставити рад код послодавца. Доношењу решења претходило је писано упозорење туженог о постојању отказног разлога које је тужиљи уручено 13.12.2021. године, а на које се она није изјаснила. Утврђено је да је тужиља извршила радње описане решењем о отказу уговора о раду, као и да су ове радње правилно квалификоване повредом радне дисциплине прописане важећим Правилником о радној дисциплини и понашању запослених у току рада код туженог.

Имајући у виду овако утврђене чињенице, нижестепени судови налазе да је поступак отказивања уговора о раду законит, пошто је тужени пре доношења спорног решења у складу са чланом 180. Закона о раду, благовремено упозорио тужиљу о постојању разлога за отказ, а она се на наводе упозорења није изјаснила. Садржином изведених доказа, посебно садржином видео снимка са постављене камере у

пословном простору, разјашњено је које радње је критичном приликом тужиља предузела и које су последице ове радње произвеле, те изведен закључак да се понашање тужиље не може толерисати пошто се њиме нарушава организациона дисциплина рада, па тужиља не може да настави рад код послодавца. Тужиља је изазвала вербални и физички сукоб, оптужујући другог запосленог за радње које он није предузео, које понашање оправдава отказ уговора о раду, као законом предвиђену санкцију.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови одлучили када су одбили тужбени захтев, пошто је побијано решење законито и у формалном и у материјалноправном смислу.

Правилан је закључак нижестепених судова да спорно решење о отказу уговора о раду садржи све што је потребно да би се испунила законска форма за отказ уговора о раду и омогућило тужиљи да се брани од навода који су јој стављени на терет. Чињенице које оправдавају отказ утврђене су у поступку пред послодавцем, предочене су тужиљи кроз упозорење и чине садржину решења којим јој је отказан уговор о раду. Утврђен је психички однос тужиље према предузетим радњама и последица коју је желела да постигне, па пошто је општим актом туженог послодавца предвиђено да повреду радне дисциплине и правила понашања представља свако недолично понашање, као и сваки други вид неучтивне комуникације предузете намерно или из крајње непажње, понашање тужиље је такво да не може да настави рад код туженог, што је разлог за отказ уговора о раду на основу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за одлучивање о ревизији, па је на основу одредби члана 165. став 1. и 154. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**